Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część LXIII.

wydana i rozesłana: 29. Maja 1850

208.

Rozrządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 27. Kwietnia 1850,

do kolegium profesorskiego fakultetu filozoficznego we Wiedniu,

dotyczące objaśnienia tak przepisów względem habilitacyi prywatnych docentów jak ważności ich zaświadczeń.

Ubiegający się o docenturę prywatną, nawet gdyby jego uzdolnienie do tego przez jedno kolegium profesorskie, u którego się dotyczącemu aktowi habilitacyjnemu poddał, uznanem było, drugiemu jednak kolegium profesorskiemu jako prywatny docent narzucony być nie może, każde bowiem profesorskie kolegium wedle prowizorycznej ustawy o prywatnych docentach pewny stopień odpowiedzialności za swych prywatnych docentów na sobie ma, przeto też zobowiązane nie jest, uhabilitowanego na innej jakiej wszechnicy wprost przypuszczać, lecz temuż ostatniemu kolegium profesorskiemu do woli pozostać musi, czy akt przez pierwsze przedsięwzięty za ważny uznać zechce czy nie.

Każdemu prywatnemu docentowi wprawdzie równie tak, jak zwyczajnym profesorom przysłuża prawo do wystawiania zaświadczeń frekwentacyjnych, lecz jeżeliby przedmiot naukowy wymagał szczególnych jakich środków naukowych, natenczas zaświadczenia prywatnego docenta wtedy tylko z owemi profesora zwyczajnego zrównane być mogą, jeżeli ów wykaże się z posiadania środków takowych naukowych.

Thun m. p.

209.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18. Maja 1850,

działające dla wszystkich krajów koronnych, w których nadworny dekret sądowy z dnia 15. Marca 1784 L. 262. Z. U. S. (zbioru ustaw sądowych) obowiązującą moc ma, i w których nowa polityczna organizacya w skutek już weszła,

którem znosi się owym nadwornym dekretem władzom politycznym przekazane obwieszczanie edyktów względem wykreślenia dawnych nad lat 50 ciążących wciągnień hypotecznych.

Pewnym pojedyńczym przypadkiem widzę się spowodowanym, w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych dla wszystkich owych krajów koronnych, w których nadworny dekret sądowy z dnia 15. Maja 1784. L. 262. Z. U. S. obowiązującą moc

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

LXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 29. Mai 1850.

208.

Erlass des Ministers des Cultus und Unterrichts vom 27. April 1850,

an das Professoren-Collegium der philosophischen Facultät in Wien,

betreffend eine Erläuterung der Vorschriften über Habilitirung der Privatdocenten und der Giltigkeit ihrer Zeugnisse.

Ein Bewerber um eine Privatdocentur kann, wenn auch seine Befähigung dazu von einem Professoren-Collegium, bei welchem er sich dem diessfälligen Habilitirungsacte unterzogen hat, anerkannt wurde, doch dem anderen Professoren-Collegium nicht als Privatdocent aufgedrungen werden, da jedes Professoren-Collegium nach dem provisorischen Gesetz über Privatdocenten einen gewissen Grad von Verantwortlichkeit für seine Privatdocenten trägt, wesshalb es auch nicht verpflichtet ist, einen an einer anderen Universität habilitirten ohne Weiteres zuzulassen, sondern es muss diesem letzteren Professoren-Collegium frei gestellt werden, ob es den von dem ersteren vorgenommenen Act wolle gelten lassen oder nicht.

Jeder Privatdocent hat zwar das Recht, gleich den ordentlichen Professoren Frequentations-Zeugnisse auszustellen, wenn aber ein Lehrfach besondere Lehrmittel voraussetzt, so können die Zeugnisse der Privatdocenten nur dann jenen des ordentlichen Professors gleichgestellt werden, wenn er den Besitz dieser Lehrmittel nachweiset.

Thun m. p.

209.

Erlass des Justizministeriums vom 18. Mai 1850,

wirksam für alle Kronländer, in welchen das Justiz-Hofdecret vom 15. März 1784, Z. 262 der Justiz-Gesetzsammlung, verbindliche Kraft hat und in denen die neue politische Organisation schon in das Leben getreten ist,

wodurch die durch dieses Hofdecret angeordnete Kundmachung der Edicte wegen Löschung alter über 50 Jahre haftender Satzposten durch die politischen Behörden aufgehoben wird.

Aus Anlass eines speciellen Falles finde ich mich veranlasst, im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern für alle jene Kronländer, in welchen das Justiz-Hofdecret vom 15. März 1784, Z. 262 Justizgesetzsammlung, verbindliche Kraft hat und in denen die neue

ma, i w których nowa polityczna organizacya w skutek już weszła, rozporządzić, iż, ponieważ postanowienie tegoż dekretu nadwornego lit. c., wedle którego edykta względem wykreślenia dawnych nad lat 50 ciążących wciągnień hypotecznych we wszystkich cyrkułach przez polityczny rząd krajowy obwieszczone być winny, ze względu na zasadowe odłączenie sądownictwa od administracyi i na zmienione stanowisko władz politycznych obecnie już nie może być wykonanem, ten obwieszczenia sposób od czasu wstąpienia nowej politycznej organizacyi ustać, a przeto obwieszczenie takowych edyktów tylko przez przybicie na miejscu sądowemu i przez mieszczenie w przeznaczone ku temu publiczne dzienniki uskutecznić się ma.

Schmerling m. p.

210.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 24. Maja 1850,

moc mające dla wszystkich krajów koronnych,

którem się obwieszcza Najwyższa uchwała z dnia 9. Maja 1850., w skutek której Najjaśniejszy Pan dla prezydenta najwyższego trybunału sądowego i kassacyjnego zezwolić raczył na takową uniformę galową, jak u ministrów, tylko że kołnierz i wyłogi fioletowego mają być koloru jak u urzędników sądowych.

J. C. K. Mość Najjaśniejszy Pan na wniosek przez ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu Rady ministrów uczyniony Najwyższem postanowieniem z dnia 9. Maja 1850, zezwolić raczył, iż prezydent najwyższego trybunału sądowego i kassacyjnego, zważając na uporządkowanie wedle rangi, w przepisie co do uniformowania urzędników państwa z dnia 14. Sierpnia 1849, ustanowione, do pierwszej kategoryi drugiego stopnia wporządkowanym, a więc mu dozwolonem być ma, uniformę w ten sam sposób nosić, jak noszą ministrowie, z tą atoliż różnicą, iż kołnierz i wyłogi sukni galowej uniformowej nie tak jak u ministrów koloru ponsowego, lecz jak u urzędników sądowych koloru fioletowego być mają.

Bach m. p.

politische Organisirung bereits in das Leben getreten ist, zu verfügen, dass, nachdem die Anordnung dieses Hofdecretes lit. c., *wornach die Edicte wegen Löschung alter über 50 Jahre haftender Satzposten überdiess in allen Kreisen durch die politische Landesstelle kundgemacht werden sollen, mit Rücksicht auf die grundsätzliche Trennung der Justiz von der Administration und auf die geänderte Stellung der politischen Behörden dermalen nicht mehr in Ausführung gebracht werden kann, es von dieser Kundmachungsart seit dem Eintritte der neuen politischen Organisirung abzukommen habe, und sonach die Kundmachung solcher Edicte nur mittelst Anschlages am Gerichtsorte und durch Einschaltung in die hiezu bestimmten öffentlichen Zeitungsblätter zu veranlassen sei.*

Schmerling *m. p.*

210.

Verordnung des Ministeriums des Innern vom 24. Mai 1850,

wirksam für alle Kronländer,

wodurch die Allerhöchste Entschliessung vom 9. Mai 1850 bekannt gegeben wird, durch welche von Seiner Majestät, dem Präsidenten des obersten Gerichts- und Cassations-Hofes die Staats-Uniform in der Art, wie jene der Minister, nur mit der veilchenblauen Farbe der Justizbeamten auf Kragen und Aufschlägen gestattet worden ist.

Seine Majestät haben über den von dem Minister des Innern mit Zustimmung des Ministerrathes gestellten Antrag mit der Allerhöchsten Entschliessung vom 9. Mai 1850 zu genehmigen geruht, dass der Präsident des obersten Gerichts- und Cassations-Hofes mit Hinblick auf die in der Uniformirungsvorschrift für Staatsbeamte vom 14. August 1849 festgestellte Rangordnung der ersten Kategorie zweiten Grades angereiht und ihm somit gestattet werde, die Uniform in der Art wie die Minister, jedoch mit dem Unterschiede zu tragen, dass Kragen und Aufschläge des Uniformrockes nicht wie bei den Ministern von hochrother, sondern wie bei den Justizbeamten von veilchenblauer Farbe seyn soll.

Bach *m. p.*